

Макарівські ВІСТІ

СУБОТА,
15 ЛИПНЯ
2006 РОКУ
№ 56 (10433)

Газета виходить
з 10 січня 1932 року
Ціна договірна

ЗАБИТО ПЕРШУ ПАЛЮ

Минулої п'ятниці у Наливайківці відбулася подія надзвичайно великої ваги у масштабах не тільки нашого району, а й всієї держави.

На виконання Указу Президента України від 27.12.2005р №1863/2005 «Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 9 грудня 2005 року

«Про стан енергетичної безпеки України та основні засади державної політики у сфері її забезпечення»; «Енергетичної стратегії України на період до

2030 року», розробленої Міністерством палива та енергетики України спільно з НАН України та затвердженої Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 15.03.2006р. № 145-р; Розпорядження Кабінету Міністрів України від 1 лютого 2006р. №45-р «Про затвердження робочого проекту та титулу будови ліній електропередачі для видачі потужностей Рівненської та Хмельницької атомних електростанцій» Державним підприємством «Національна енергетична компанія «Укренерго» з 1 квітня 2006 р. розпочаті роботи на об'єкті ПС 750 кВ «Київська» з заходами ПЛ 330 - 750 кВ, які фінансуються за рахунок державних коштів.

14 липня на будівельному майданчику забито першу палю майбутньої ПС 750 кВ «Київська». На урочистості прибули міністр палива та енергетики України І.В. Плачков, губернатор Київської області В.І. Ульяновченко та

інші поважні гості. Їх зустріли хлібом-сіллю голова Макарівської райдержадміністрації О.М. Безугленко та голова районної ради М.Д. Вараницький. Пісню привітав народний самодіяльний колектив районного будинку культури «Чебрець».

- Ми раді бачити Вас на нашій славній Макарівщині, - сказав Олександр Миколайович.

З щирими словами до учасників зібрання звернувся міністр палива та енергетики І.В. Плачков, який підкреслив, що підстанція «Київська», будівництво якої розпочинається з цього дня, - це об'єкт державного значення. З його пуском у дію буде забезпечено стабільну подачу електроенергії на весь Центральний регіон України і, зокрема, надійне функціонування електромережі Києва та Київської області.

Привітали із визначною подією будівельників, які ведуть спорудження підстанції, енергетиків, гостей голова обласної держадміністрації В.І. Ульяновченко, директор компанії «Укренерго» В.А. Лучні-

ков, голова Макарівської районної ради М.Д. Вараницький. Начальник ПС 780 кВ «Київська» М.А. Швидкий зачитав звернення до майбутніх енергетиків, яке керівники у капсулі заклали в спеціальне місце на підстанції.

Під гучні оплески учасників зібрання забито першу палю.

На знімках: Міністр палива та енергетики України І.В. Плачков та голова облдержадміністрації В.І. Ульяновченко; забито першу палю. (Матеріал читайте у наступному суботньому номері).

ПІДПИСАНО УГОДУ ПРО СПІВПРАЦЮ

Після тривалого протистояння між облрадою та облдержадміністрацією і на тлі нового збудення пристрастей у Верховній Раді на IV сесії облради підписано угоду про співпрацю між обласною радою та облдержадміністрацією про спільну роботу у вирішенні всіх питань соціально-економічного розвитку області на період 2006-2011 роки. Ніде правди діти, така угода виглядає дещо незвичною, про що й говорили окремі депутати у своїх виступах. Адже існує Конституція

України, діють численні закони, які регламентують роботу органів усіх гілок влади. Однак не слід забувати в який час ми живемо, які конфлікти й непорозуміння виникають мало не щодня на різних щаблях влади. Значною мірою вони викликані й змінами до Конституції, переходом до формування влади на партійній основі. Так що сенс у додатковому «джентльменському слові» все-таки є.

Із задоволенням і сподіваннями на плідну спільну роботу

говорили про угоду, яка є першою в Україні, голова обласної ради Володимир Майбоженко і голова облдержадміністрації Віра Ульяновченко. Вони висловили впевненість, що депутатський корпус і держадміністрація працюватимуть як єдина команда, об'єднана спільною метою - розв'язанням проблем соціально-економічного розвитку області, підвищенням рівня життя людей, уникненням соціальної напруги. Співпраця має бути конструктивною, відповідальність за ре-

зультат - спільною. Публічність роботи вбереже від корупційних дій, невдоволення владою, дасть можливість чесно дивитися в очі людям. Угода має сприяти повнішій реалізації повноважень обласної ради та обласної держадміністрації для забезпечення спільних інтересів територіальних громад і створення сприятливих умов регіонального розвитку. В. Майбоженко і В. Ульяновченко скріпили угоду своїми підписами під оплески і депутатів облради, і запрошених на сесію.

ПРО ПОСИЛЕННЯ БОРОТЬБИ ЗІ ЗЛОЧИННІСТЮ

Минулого четверга відбулося засідання колегії районної державної адміністрації, яке провів голова райдержадміністрації О.М. Безугленко. На засіданні було запрошено сільських та селищних голів. На ньому розглянуто питання «Про хід виконання у районі актів Президента України, Кабінету Міністрів України, центральних органів виконавчої влади, обласної та районної державних адміністрацій, прийнятих з питань посилення боротьби зі злочинністю, корупцією та охорони прав і свобод громадян». З доповіддю виступив заступник начальника Макарівського РВ ГУ МВС

України в Київській області В.І. Семенюк.

Заступник голови райдержадміністрації Р.І. Резніченко доповіла «Про хід виконання Програми поліпшення кінообслуговування населення у районі, забезпечення виконання Програми поліпшення кінообслуговування населення в Київській області та Загальнодержавної програми розвитку національної кіноіндустрії на 2003-2007 роки за I квартал 2006 року».

З розглянутих питань голова райдержадміністрації О.М. Безугленко дав доручення відповідним службам.

У роботі колегії взяв участь голова районної ради М.Д. Вараницький.

ТЕПЛОВА КУЛЯ, МОТОПАРОПЛАН, ПЛАНЕРИ - НАД МОТИЖИНОМ

На свято, навіть невеличке, завжди збирається чимало людей. Що вже говорити про масове, таке, яке відбулося 7, 8 і 9 липня у Мотижині. Вперше на Макарівщині організовано такого широкого масштабу змагання авіамоделістів, які перетворилися у захоплююче шоу-свято. Взяти участь у них приїхали найсильніші спортсмени України, бага-

торазові призери і переможці чемпіонатів світу, Європи. Заїгали подивитися на нього не лише мешканці села, а й з навколишніх та райцентру. До речі, з цією метою було виділено цією метою було виділено декілька автобусів, які курсували з Макарова у Мотижин. Чимало громадян приїшло власним транспортом.

(Закінчення на 2 стор.)

ЗАВТРА - ДЕНЬ БУХГАЛТЕРА

Шанують і поважають у колективі «Правекс-Банку» колеги по роботі бухгалтера Ларису Олександрівну Гусак. Трудиться вона на цій посаді уже дев'ять років. За цей період набула певного досвіду. Ним щиро ділиться з іншими працівниками. Щира, добродушна, доброзичлива, завжди готова допомогти іншим.

ДО 150-РІЧЧЯ ВІД ДНЯ
НАРОДЖЕННЯ І. ФРАНКА

Наступного місяця Україна, світова громадськість святкуватиме 150-річчя від дня народження генія української нації Івана Яковича Франка. Він – наша гордість і слава. Звертаючись до Франка, опануємо величезним і найціннішим багатством – українським словом. Чарівна Франкова криниця живить душу, збагачує духовно, робить кожного міцнішим на шляху до омріяної мети. У цьому переконатися вкотре мали нагоду макарівчани, слухаючи твори безсмертного Каменярка у виконанні майстрів мистецтва України, які завітали минулого понеділка з тематичним концертом „Джерело Франківани“, присвяченим 150-річчю від дня народження славетного поета, прозаїка, драматурга. Іван Якович був не тільки літератором, а й мудрим критиком. А перш за все – людиною звичайною, із пристрасними до рибальства і збирання грибів. Тож серед його творів чимало на ліричну тему, які також прозвучали із сцени районного будинку культури у виконанні знаменитих артистів.

На знімках: фрагменти концерту.

ТЕПЛОВА КУЛЯ, МОТОПАРОПЛАН, ПЛАНЕРИ - НАД МОТИЖИНОМ

(Закінчення. Поч. на 1 стор.)

Організували цей своєрідний фестиваль авіамоделей, наголосив представник АНТК „Антонова“, майстер спорту, начальник стартів І.В. Завгородній, - Федерація авіамоделейно-го спорту України, Київська міська федерація, авіатехнічний комплекс „Антонова“. Започаткував ці змагання у свій час генеральний авіаконструктор Олег Костянтинович Антонов. Тож проходять щороку, як етап Кубка Світу. Нинішнього вони приурочені 100-річчю від дня народження геніального конструктора.

У традиційній церемонії відкриття змагань взяла участь президент СІАМ Фаї Сенді Піменов (комітет авіамоделейного спорту Міжнародної авіації) із Фінляндії, голова Макарівської районної ради Григорій Іванович Невержицький, депутати районної ради Сергій Ярославович Скалько, Ігор Васильович Сухенко, сільський голова Мотижина Ольга Петрівна Сухенко.

Після церемонії відбулися показові виступи спортсменів-авіамоделістів з радіоке-

риваними моделями. Піднялася у небо тепла куля. Здійснив на ній невеличку повітряну мандрівку і Микола Данилович (фото праворуч), а його заступник та інші бажачі - на мотопароплані.

У суботу згідно розкладу розпочалися змагання о восьмій годині тридцять хвилин у двох класах - тастмерні (з двигуном внутрішнього згорання) та гумомоторні. Їм сприяла тепла погода, помірний вітер, потужні і широкі термічні потоки. Участь у них взяли спортсмени України, Росії, Голландії, Данії, Сполучених Штатів Америки, Австралії, Нової Зеландії, Німеччини. До фіналу вийшли по сім чоловік у кожному класі. Фінал напруженої бо-

ротьби завершився після дев'ятнадцятої години.

У неділю проходив етап Кубка Світу із вільнолітаючих моделей F-1-A (планер), F-1-B (гумомоторна), F-1-C (тастмерна). До речі, вони після запуску в повітря не керуються із землі. Параметри моделей у кожному підкласі затверджені кодексом FAI. Планер запускається у повітря за допомогою шнура 50 метрів проти вітру. Він відчеплюється від планера, який після цього здійснює вільний політ.

Гумомоторна модель має гумовий двигун вагою 30 грамів. На землі спортсмен накручує гуму і запускає модель. Гума крутить пропелер і вона піднімається, після зупинки мотора модель вільно планерує. Таймерна має двигун внутрішнього згорання об'ємом 2,5 куб. см. На землі спортсмен заводить двигун, регулює на високі оберти і запускає у повітря. Згідно правил, двигун працює не більше п'яти секунд. Тоді виключається і модель вільно літає.

Завдання спортсмена - вгадати погоду, виявити найсприятливіші умови для запуску моделей, висхідний термічний потік повітря, продемон-

стрували силу волі. Мова про інше. Хто буває на ринках у Макаріві в базарний чи в буденний день, не міг не звернути увагу на те, що там виставлена велика кількість різної риби, яка виловлена в річці „Здвиж“ браконьєрським методом. Тим більше, що в цей період будь-який вилов риби заборонено.

Цікаво те, що мимо тут проходять екологи, працівники міліції, податкової служби і ніхто з них навіть не пощкавиться тим, де беруть спритні дітки цю рибу. Виловлюють вони її щоденно десятками кілограмів. На мою думку, якщо не по-

ставити надійний заслін цим губителям природи, то незабаром будемо показувати рибу своїм дітям і внукам тільки на картинках.

Розумію, що гоняться за браконьєрами по річці марно справа, хоча і потрібна. Але думаю, що заборонити продавати її було б доречно. І не лише заборонити, а притягати їх до відповідальності, штрафувати.

Упевнений у тому, що мою пропозицію підтримають усі чесні рибалки, які люблять після робочого дня чи у вихідні посидіти з удочкою біля річки, порибалити і відпочити.

І.ХАВЧЕНКО,
Макарів.

Т.ФЕДОРІНЕНКО,
завідуюча сільською бібліотекою.

Чому нинішні проходять у Мотижині? – запитує Ігоря Володимировича Завгороднього.

– Тут місце набагато просторніше. Отже, спортсменам зручніше змагатися.

– А хто порекомендував його вам і допоміг у такому виборі?

– Заступник голови Федерації авіамоделейного спорту України Сергій Ярославович Скалько та Ігор Васильович Сухенко – депутати районної ради. Вони переговорили із сільським головою Мотижина Ольгою Петрівною Сухенко та місцевими народними обранцями, які й допомогли у підготовці захо-

ду. Фахівці обстежили місце. Їм воно дуже сподобалося. Завдяки допомозі мотижинців, скошили траву, підготували місце для змагань, подбали про під'їзди для транспорту, організували буфет, охоро-

ну кемпінгу. Тобто ретельно підготувалися до проведення змагань на найвищому рівні.

– Мені дуже сподобалося місце, – ділиться своїми враженнями спортсмен із Австралії Рой Самеребі. – Чудова організація змагань, чудові умови, а від цього і чудові результати. Дуже по-везло і з погодою.

Організатори змагань від імені спортсменів, які взяли у них участь, оргкомітет щиро дякують мешканцям села, місцевій владі за взаєморозуміння, підтримку та посильну допомогу.

І.КАРУН.

ЛІДЕР ГРОМАДИ – СІЛЬСЬКИЙ ГОЛОВА

Коли в Наливайківці обрали сільським головою молодого жінку М.М. Радченко, відразу відчули, що в селі з'явився справжній лідер. У першу чергу, з чим звернулася Марина Михайлівна до односельців, – то це було прохання підтримувати її в починеннях. Тільки при повній взаємодії громади і її керівника може бути досягнутий успіх. У цьому переконатися, коли жителі Наливайківки та Почепини дружно взяли участь у двомісячнику по благоустрою населених пунктів.

Піяцтво і самооноваріння настільки допекло громаду, що М.М. Радченко взялося за викоринення цього зла. Разом із дільничним інспектором М.Г. Омеленком обійшла всі „точки“ продажу горілки, злісних випивох визвали на засідання виконавчого комітету. Довелось їм вислухати все, що про них думають їх односельці.

Щоб залучити молодь до активного життя села, М.М. Радченко запропонувала цілу програму: створити футболь-

ну команду, провести свято Дня молоді, Івана Купала. Вчителька школи Ірина Петрівна Омеленко продумала, які можна провести конкурси, які можна провести конкурси, які можна провести конкурси.

25 червня з нагоди Дня молоді відбувся перший футбольний матч між командами Наливайківки і Ніжлович. У його проведенні допомогли спонсори, які закупили 15 комплектів футбольної форми для наших спортсменів. Яка то була радість для команди, коли їх їй вручила сільський голова. І наливайківські футболісти виправдали сподівання своїх вболівальників, вигравши у ніжловичан з рахунком 5:2. А ввечері молодь та й люди старшого віку взяли участь у музично-розважальній програмі. Були проведені літературна вікторина, конкурси, ігри. Всі учасники активно, з азартом відгадували загадки. Переможців і переможених на площі не було. Всі отримали приз, а головний з них – це сама участь. Завершилося святкування „Караоке на майдані“, що нічим не поступалося тому, що про-

водиться у столиці. Приз за краще виконання пісень виборола Т.О.Сторожук.

Окрилена першим успіхом, молодь ще з більшим ентузіазмом взялась за підготовку до свята Івана Купала. Сільський голова відшукала спонсорів, які допомогли для учасників художньої самодіяльності закупити вишиванки. З нетерпінням всі очікували 6 липня. В ніч на Івана Купала відбулося справжнє дійство з народними піснями, дідом чарівником, ролі якого виконав М.А. Герасименко. А його дружина Наталія Павлівна читала гуморески, які викликали шквал здорового сміху. Були на святі і цар Нептун з русалками, і Нечистий з відьмою. До речі, поруч з представниками старшого покоління не менш майстерно виступали молодь. Впродовж усього свята вдало переплелось минуле і сучасне. Всі його учасники брали участь в іграх, конкурсах, розвагах. Господня свята, а нею бути доручили сільському голові

ЧИ БУДЕ СПРАВЖНІЙ БІЙ БРАКОНЬЄРАМ?

На цю тему багато сказано і написано різних матеріалів. Від старого до малого знають, що браконьєрство – це найбільше зло і знищення над природою. Не так давно в газеті „Макарівські вісті“ прочитав матеріал про те, що мешканці Наливайківки пропонують владі зрізати тополі, які їм дуже заважають, і посадити взамін липи та інші дерева, а також декоративні кущі. І відразу ж знайшлися захисники цих дерев.

Можливо це й правильно. Не буду сперечатися. Показав також дитини вирішують фахівці. Хочу висловити слова подяки наливайківцям за те, що вони не взяли в руки сокири і пилки, а продемон-

стрували силу волі. Мова про інше. Хто буває на ринках у Макаріві в базарний чи в буденний день, не міг не звернути увагу на те, що там виставлена велика

ставка надійний заслін цим губителям природи, то незабаром будемо показувати рибу своїм дітям і внукам тільки на картинках.

::: З редакційної пошти :::

Розумію, що гоняться за браконьєрами по річці марно справа, хоча і потрібна. Але думаю, що заборонити продавати її було б доречно. І не лише заборонити, а притягати їх до відповідальності, штрафувати.

Упевнений у тому, що мою пропозицію підтримають усі чесні рибалки, які люблять після робочого дня чи у вихідні посидіти з удочкою біля річки, порибалити і відпочити.

І.ХАВЧЕНКО,
Макарів.

АКЦІЯ: „ДІТИ ВІЙНИ“

ГАРТУВАВАСЯ У ГОРНИЛІ ПЕКЛА

Казимир Йосипович Журавський, якому цими днями виповнилося 75 років, з покоління, яке на своїх плечах перенесло все: лихоліття Великої Вітчизняної війни, голодний, холодний післявоєнний період, відбудову, злеті рідної Батьківщини. Народився він у сім'ї колгоспників на Вінниччині. Дитинство пройшло в багатодітній дружній сім'ї. Якраз закінчив другий клас, коли почалася найжорстокіша війна 1941-45 років. Батька на фронт не взяла через інвалідність.

... Бої йшли вже на околицях села Розкопаного. Казимир відводив коней до колгоспу і потрапив під артилерійський обстріл. Один снаряд упав за чотири метри від нього, але, на щастя, не розірвався. У дворі Журавських був глибокий до 7 метрів великий лъох, де переховувались під час бомбардувань чотири сім'ї – 19 чоловік, з них 12 дітей. Уже пізно ввечері обстріл вщух. Сусіди і сім'я Журавських пішли кожен до своєї хати, адже всі зголодніли та й ніч настала. Коли рано-ранці побачили завалений лъох, були шоковані. Вся семиметрова глиба повністю була зруйнована снарядом.

Перший бій червоноармійців з фашистами Казимир спостерігав з вікна, де добре було видно сходи до річки. Наші бійці з гвинтівками стійко обороняли кожен клапоть землі проти фашистських автоматників. Сили були нерівні і відступили.

Через день ми з захопом спостерігали, як колони німецьких танків, бронетранспортерів, автомашин, мотоциклів три доби підірвали безперервним потоком йшли на схід. Згадає Казимир Йосипович. – У мої дитячі душі запанував страх і розчарування. Адже в школі нас вчили, що Червона Армія непереможна, що ніколи на наших землях не господаруватиме ворог. Та все вийшло інакше.

Настали чорні дні окупації. Німці вривалися у хати, грабували все, що траплялося на очі, особливо любили курей, яйця, молоко. Люди виживали, як могли: харчувалися з городи, на жорнах мололи ячмінь, просо, кукурудзу і пекли хліб. Бо пшеницю і жито німці до граминочки вивозили в Німеччину. Молодь теж забирали на каторжні роботи. Діти хворіли, вмирали.

Восени 1943 року десятирічний Казимир захворів на гострий гематогенний остеомієліт – були вражені кістки трьох кінцівок. На той час від цієї патології вмирало 80% людей, адже лікувати не було чим.

– Мені так було боляче, що терпіти сил не мав, – згадає Казимир Йосипович. – Я вже лежав і не міг піднятися. Ось-ось мав віддати Богові душу... Та, мабуть, не прийшов ще мій час. Повезли мене в лікарню, що обслуговувала німецьких солдатів. Там працював знайомий тата хірург Алексеев. Він розрізав нариви, вичавив гній і порадив купити у німецького лікаря червоної стрептоцид. Батькові вдалося його купити. І ці 20 таблеток врятували мені життя. Але ще чотири роки загострювалася хвороба численними свищами, з яких виходили дрібненькі кістки. Ця тяжка недуга й спонукала мене стати лікарем в майбутньому.

Під новий 1944 рік без жодного пострілу німці залишили село. В Розкопане увійшли війська Червоної Армії. Мешканці раділи визволенню. В хаті Журавських покотом спали 12-15 радянських бійців. У печі цілодобово топилося, варилося – казани з картоплею, кукурудзяною кашею. Пригощали своїх визволителів чим могли. Влітку до сьомого поту Казимир працював поряд з дорослими в полі. Вирощений урожай валками везли в райцентр під лозунгами: „Все для фронту, все для перемоги!“.

Тяжкі були роки, але водночас і радісні, – розповідає Казимир Йосипович. – Восени 1944 року я вже був у третьому класі, зошитів не було, книг теж. Один учитель навчав паралельно 3 і 4 класи. В 1945 році перейшов відразу до 5-го. Дуже радісним був день Перемоги. Пам'ятаю, як всі: і старі, і малі бігли в центр села, обнімались, плакали, кричали, кидали вгору шапки. Стихійно виник мітинг. Війна закінчилась.

Багато чоловіків не повернулося з війни. Тож у полі працювали жінки, старики, діти. Землю орали коровами, обробля-

ли та збирали урожай вручну. В школу ходив Казимир у одязі з домашнього полотна, добре навчався і після закінчення семірички в селі пішов у 8 клас

неколога, і уролога, а сам спочатку працював фтизіатром, за сумісництвом – рентгенологом. Потім працював гінекологом і на пів ставки помічником

присвоїли звання заслуженого лікаря України. Він має вищу категорію, відмінник охорони здоров'я, відзначений орденом „Знак Пошани“. З виходом на пенсію не залишив улюбленої справи і працює хірургом-ординатором. Спокій – то не для нього. І в даний час, у свої сімдесят п'ять років він приходиться на поміч, хто потребує медичної допомоги, є наставником для молодих лікарів. Сотні хворих звертаються до нього і для кожного знайде Казимир Йосипович добре заспокійливе слово, професійну пораду.

Разом з дружиною Оленою Петрівною виховали двох чудових синів, дочекались внуків. Всі троє онуків унаслідували дідусеву жаду до знань, закінчили середню школу з золотими медалями, а внучка Таня з червоним дипломом закінчила торговельно-економічний університет.

Кількома рядками відгукі колеги про К.Й. Журавського.

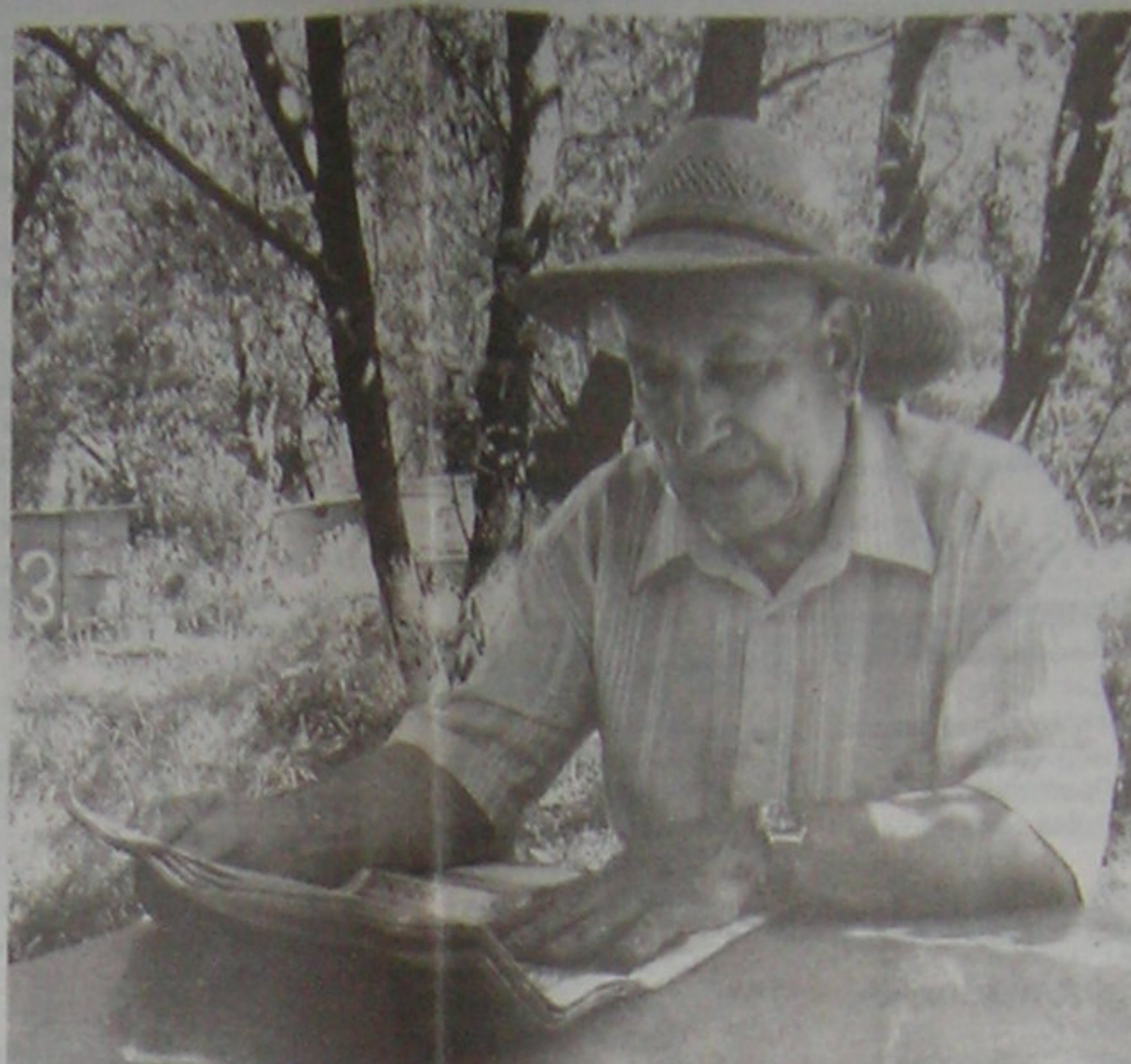
– Я знаю на своєму віку три талановитих хірургів: Амосов, Шалімов і наш Журавський, – сказав заві-

дуючий хірургічним відділенням ЦРЛ Г.Д.Тищенко. – Я багато навчався у Казимира Йосиповича, вдячний йому за батьківське піклування, за науку.

– Казимир Йосипович у нас в лікарні як ангел-охоронець, коли він є на території, нам легше робити найскладніші операції, – констатує лікар-гінеколог Л.Н.Бразицька. – За час роботи головним лікарем показав себе не лише висококваліфікованим хірургом, а й чуйною людиною.

– За своє довге життя не зустрічала такого лікаря, як К.Й.Журавський, – сказала З.К.Платонова (Жохова). – Високоосвічений, чуйний, дуже порядний, доброзичливий. Він навчив мене довіряти людям. Ні від кого не чула більше таких слів: кожній хворій людині треба вірити, відчувати її біль і допомоги. Він все життя вірний клятві Гіппократа, яку колись дав в інституті. «Лікар лікує хворого, а не його хворобу» – цю заповідь древньогрецького медика Казимир Йосипович взяв собі за кредо.

Д.НЕТРЕБА,
керівник клубу „Пошук“
ЦТДЮ ім. Д.Туптала.

за 9 км до Плисківської середньої школи. Ночами при керосиновій лампі читав книги, інколи, захопившись, аж до ранку.

– Мої улюблені книги „Овод“ Л.Войнич та „Як гартувалась сталь“ М.Островського, – каже К.Й.Журавський. – Мене захоплювали їх герої, на прикладі яких виховувалось це одне покоління. У 1951 році після закінчення середньої школи вступив до Вінницького медичного інституту. Болісно було зізнатися батькам, що вчитись аж 6 років. Усі роки навчання, як відмінник, отримував підвищену стипендію. Студентські літа, які б не були важкими матеріально, але вони незабутні: радісні і пролетіли швидко, як осінній лист.

У 1956 році К.Й. Журавський одружився з своєю коханою дівчиною Оленою, яка навчалась у ледінституті. По закінченню медінституту отримав направлення в Житомирську область у райцентр Червоноармійськ. Тоді там було всього 7 лікарів на весь район. З транспорту – одна підвода. Казимиру Йосиповичу доводилось замінити і педіатра, і гі-

районного хірурга. За два перші роки праці молодий лікар пройшов таку практику, що іншому й не снилося. Робив усі ургентні операції, приймав роди, повністю оволодів рентгенооскопією. Знав, на що йде, коли погодився на чотиримісячні курси хірурга. І почалося: п'ять днів на тиждень операційних. У 1961 році був призначений завідувачим хірургічного відділення.

Доводилося знаходитися у лікарні інколи цілодобово, – розповідає він. – Всі основні «ази» з хірургії я освоїв добре, а от травматологію – не дуже. Тож поїхав на 4 місяці в інститут травматології у Київ на курси удосконалення.

В 1965 році сім'я Журавських переїхала в Макарів, де Казимир Йосипович став завідувати хірургічним відділенням, а в 1974 році очолив районну лікарню. Лікар від Бога, прекрасний діагностик, хірург із „золотими руками“. Тисячі складних операцій на його рахунку. Колеги вважають Журавського природженим хірургом, котрий має надзвичайно чутливі руки.

В 1986 році головному лікарю району К.Й.Журавському

РОЗПОРЯДЖЕННЯ МАКАРІВСЬКОЇ РАЙОННОЇ ДЕРЖАВНОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ

від 6 червня 2006 року №575 смт Макарів

Про накладання карантинних обмежень по лейкозу великої рогатої худоби на СВК «Росія» с.Королівка

Зареєстровано в Макарівському районному управлінні юстиції

16.06.2006 за №9/96

Розглянувши подання начальника управління ветеринарної медицини в Макарівському районі та акт обстеження СВК «Росія» від 29 травня 2006 року, відповідно до Закону України «Про місцеві державні адміністрації» (із наступними змінами), Закону України «Про ветеринарну медицину», в зв'язку із захворюванням великої рогатої худоби на лейкоз:

1. Оголосити СВК «Росія» с.Королівка неблагополучним господарством через лейкоз великої рогатої худоби.
2. Керівництву СВК «Росія» в зв'язку з інфікованістю корів до 6% забезпечити проведення оздоровлення господарства шляхом здачі всіх серопозитивних тварин на забій.
3. Макарівській районній державній лікарні ветеринарної медицини провести заходи з ліквідації захворювання великої рогатої худоби на лейкоз.
4. Контроль за виконанням цього розпорядження покласти на першого заступника голови адміністрації Левченка О.В.

О.ЛЕВЧЕНКО,
виконуючий обов'язки голови адміністрації.

РОЗПОРЯДЖЕННЯ МАКАРІВСЬКОЇ РАЙОННОЇ ДЕРЖАВНОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ

від 16 червня 2006 року №576 смт Макарів

Про накладання карантинних обмежень по лейкозу великої рогатої худоби на ТОВ «Добробут» с.Чорногородка

Зареєстровано в Макарівському районному управлінні юстиції

16.06.2006 за №10/97

Розглянувши подання начальника управління ветеринарної медицини в Макарівському районі та акт обстеження ТОВ «Добробут» від 29.05.2006 р., відповідно до Закону України «Про місцеві державні адміністрації» (із наступними змінами), Закону України «Про ветеринарну медицину», в зв'язку із захворюванням великої рогатої худоби на лейкоз:

1. Оголосити ТОВ «Добробут» с.Чорногородка неблагополучним господарством через лейкоз великої рогатої худоби.
2. Керівництву ТОВ «Добробут» відповідно до лабораторних досліджень забезпечити розподіл поголів'я великої рогатої худоби на дві групи: вільну від вірусу лейкозу та інфіковану; молоко від інфікованих тварин використовувати в господарстві після пастеризації і здавати на молокопереробні підприємства; молоко від корів, вільних від вірусу лейкозу, використовувати без обмежень; всі інші заходи по ліквідації лейкозу.
3. Макарівській районній державній лікарні ветеринарної медицини провести заходи з ліквідації захворювання великої рогатої худоби на лейкоз.
4. Районній санітарно-епідеміологічній станції та Макарівській районній державній лабораторії ветеринарної медицини вжити необхідні заходи щодо контролю за якістю пастеризації молока та відвіток у ТОВ «Добробут».
5. Контроль за виконанням цього розпорядження покласти на першого заступника голови райдержадміністрації Левченка О.В.

О.ЛЕВЧЕНКО,
виконуючий обов'язки голови адміністрації.

